

Gölgemin Deđdiđi Kadın

– mehmet-emin- · 26 Şubat 2009

Sen,

Aşkları yarım seven kadın!

Dudakları ayrılık türkülerinden yorulan,

Gözleri ağlama bilmez,

Hırçın Fırat gibi gürüldeyen kadın!

...

Gecenin kuytusunda bir çocuk ağlarken,

Annesiz tüm bebelerin yüređi bir daha kanarken,

Sen!

Şaşalı şehirlerin,

Beton yığınları arasında,

Duyarsızca, uyuyan kadın.

Namlunun ucundaki kurşun hedefini sorarken,

Barut kokusundan sarhoş olur bir güvercin,

Bembeyaz kanadından bir tüy düşer,

Kararan toprağın kararan gözlerini süzerek...

İşte o vakit! Oradan geçmekte olan sen,

Şahit olursun bu kasvetli ana,

Ağlamak bilmez gözlerinde saklı,

İki damla yaş ıslatır toprağı,

Ve,

Toprak kokusu işler tüm ruhuna ,

Önce, Nefes almanın ne olduğunu anlarsın,

Sonra yaşadığının farkına varıp,

Defalarca ağlarsın...

Ah,Sen!

Gölgemin deđdiđi kadın!

Yoruldum,

Güneşin düştüğü yere bakıp,

Seni görememekten...

Haydi gel!

Akşamdan ıslattım tüm toprakları,

Gel ki kokun karışsın toprağa,

İlk kez nefes alır gibi,

Çekeyim kokunu,

Ağlarcasına...

Mehmet Emin SELÇUK

Malatya 08'